



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní Mgr. et Mgr. Lenkou Bahýřovou, Ph.D. ve věci

žalobce: **Ing. R. M.**
bytem X

proti

žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**
sídlem Žerotínovo náměstí 449/3, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 9. 2020, č. j. JMK 133649/2020, sp. zn. S-JMK 131972/2020/OD/VW,

takto:

- I. Žaloba **s e z a m í t á**.
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

I. Vymezení věci a napadené rozhodnutí

1. Žalobce podal žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 9. 2020, č. j. JMK 133649/2020, sp. zn. S-JMK 131972/2020/OD/VW (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž

bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Slavkov u Brna, odboru správních činností a živnostenského úřadu, oddělení dopravně správních agend (dále jen „prvostupňový orgán“ nebo „správní orgán I. stupně“), ze dne 13. 7. 2020, č. j. SC/47490-20/9494-2019/Sek (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“ nebo „rozhodnutí o přestupku“).

2. Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění ke dni vydání prvostupňového rozhodnutí (dále též „zákon o silničním provozu“), kterého se měl jako provozovatel blíže specifikovaného vozidla dopustit tím, že v rozporu s § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití daného vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem. Automatizovaným technickým prostředkem používaným bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích bylo zjištěno, že dne 26. 4. 2019 v 8:26 hodin v obci Slavkov u Brna, ul. Čsl. Červeného kříže nezjištěný řidič předmětného vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 12 km/h, čímž porušil povinnost dle § 18 odst. 4. zákona o silničním provozu a naplnil skutkovou podstatu přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 téhož zákona. Za spáchání přestupku provozovatele vozidla byla žalobci uložena pokuta ve výši 1 500 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.
3. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný nejprve zrekapituloval obsah správního spisu a dosavadní průběh řízení. K odvolacím námitkám zejména uvedl, že prvostupňový orgán zjistil skutkový stav věci bez důvodných pochybností. Žalobcovo tvrzení, že předmětné měření neprovedla Městská policie Slavkov u Brna, považuje žalovaný za nepodloženou spekulaci. V případě ostatních odvolacích námitek žalovaný v podstatě odkázal na prvostupňové rozhodnutí. Vina žalobce byla spolehlivě prokázána na základě důkazů, které byly v řízení řádně provedeny. Námitky žalobce pak byly dostatečně přesvědčivě vypořádány. Taktéž výši sankce považuje žalovaný za dostatečně odůvodněnou.

II. Žaloba

4. Žalobce namítal, že se žalovaný nedostatečně vypořádal s pochybnostmi žalobce ohledně obsluhy měřicího zařízení a předmětu „validace“ přestupků ze strany Městské policie Slavkov a neprovedl bez řádného odůvodnění navržený důkaz svědeckou výpovědí. Rozhodnutí je z těchto důvodů dle žalobce nepřezkoumatelné.
5. Dále žalobce vyjádřil pochybnosti, zda předmětné měření bylo provedeno Městskou policií Slavkov jako způsobilým subjektem podle § 79a zákona o silničním provozu a zda oznámení o přestupku učinil strážník dle § 10 zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii (dále jen „zákon o obecní policii“). Ke svým pochybnostem žalobce v přestupkovém řízení předložil důkazy a má za to, že jím doložené rozpory nebyly dostatečně vypořádány.
6. Žalobce rovněž namítal nesplnění informační povinnosti ohledně vhodného uveřejnění informace o zřízení stálých automatických systému při provádění obrazových záznamů z veřejného prostranství dle § 24b odst. 2 zákona o obecní policii.
7. Z uvedených důvodů žalobce navrhl, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno a věc byla žalovanému vrácena k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že s podanou žalobou nesouhlasí, protože bylo napadené rozhodnutí vydáno v souladu se zákonem. Námitky považuje za dostatečně vypořádané. Každý silniční radar musí být nastaven dle podmínek uvedených v návodu k obsluze.
9. Podstatné je, zda je rychloměr schopen automaticky zaznamenávat a vyhodnocovat rychlost všech projíždějících vozidel, nebo zda je k výběru a měření rychlosti toho kterého konkrétního vozidla nutná součinnost. Žalobce byl v přestupkovém řízení seznámen se všemi podklady (oznámení o přestupku, ověřovací list měřidla, záznam o určení místa měření Policií ČR) a relevantně nezpochybnil, že bylo měřeno automatizovaným technickým prostředkem bez obsluhy. K validaci záznamů žalovaný dodal, že se jedná o činnost směřující k ověření naměřených dat, nikoli o manipulaci s daty nad rámec automatizovaného měřícího zařízení.

IV. Skutečnosti zjištěné ze správního spisu a jednání před soudem

10. Ve správním spisu se nachází oznámení Městské policie Slavkov u Brna o přestupku ze dne 3. 5. 2019, fotodokumentace z úsekového měření, ověřovací listy k silničnímu rychloměru (GEMVEL0037) ze dne 2. 8. 2018 a 12. 8. 2019, jímž byla rychlost vozidla změřena. Dále je zde založeno stanovisko Policie ČR ze dne 12. 8. 2018, jímž ve smyslu § 79a zákona o silničním provozu prodlužuje určení místa úsekového měření rychlosti na ulici Čsl. Červeného kříže ve městě Slavkov u Brna, se stanovenou platností stanoviska 2 roky od data vydání, a karta předmětného vozidla.
11. Žalobci jakožto provozovateli vozidla byla zaslána výzva ve smyslu § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu, na níž žalobce nereagoval. Správní orgán prvního stupně následně usnesením ze dne 19. 2. 2020 z důvodu nezjištění osoby řidiče věc odložil a vydal příkaz ze dne 18. 3. 2020, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku provozovatel vozidla. Proti příkazu podal žalobce včasný odpor.
12. Dne 15. 2. 2019 vydal správní orgán prvního stupně žalobci příkaz, proti němuž žalobce prostřednictvím svého zmocněnce podal včasný odpor. Ve správním spise se dále nachází oznámení správního orgánu prvního stupně ze dne 23. 4. 2020 o pokračování v řízení o přestupku provozovatele vozidla se současným vyrozuměním, že ve věci se bude konat jednání dne 17. 6. 2020. Žalobce se z jednání omluvil a přípisem ze dne 12. 6. 2020 navrhl doplnit dokazování mj. výsledkem strážnice F. (velitelka Městské policie Slavkov u Brna, uvedená pod oznámením o přestupku), neboť s ohledem na absenci podpisu této osoby na oznámení zpochybnil, zda měření bylo provedeno subjektem k tomu způsobilým. Požadoval též doložení, že k měření došlo automatickým prostředkem bez obsluhy.
13. Z protokolu o ústním jednání ze dne 17. 6. 2020 vyplynulo, že správní orgán provedl dokazování čtením spisu a vyjádřil se též k důkazním návrhům žalobce. Uvedl, že dle ověřovacího listu bylo prokázáno, že předmětný silniční rychloměr (SYDO Traffic Velocity, výrobní číslo GEMVEL 0037) má požadované vlastnosti, správnost měření byla doložena a žalobce nepředložil důkaz, který by toto zjištění zpochybňoval. Správnost měření, účel měření a způsob měření byly prokázány – na všech důkazních materiálech je shodné označení rychloměru bez obsluhy. Dále uvedl, že podezření ze spáchání přestupku strážníci oznamují správnímu orgánu interním systémem, a proto nejsou důvodné ani pochybnosti o subjektu měření či dokumentu tohoto oznámení. Výsledek strážnice Mgr. F. správní orgán vyhodnotil jako nadbytečný, rychlost byla měřena automatickým technickým prostředkem bez obsluhy a tato strážnice se proto měření logicky neúčastnila.

K oznámení přestupku poukázal na § 73 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), s tím, že nebyly pochybnosti o tom, že oznámení přestupku je výsledkem činnosti obecní policie. Správní orgán k povinnosti dle § 24b odst. 2 zákona o obecné policii uvedl, že informace o automatickém měření byla zveřejněna ve Slavkovském zpravodaji 11/2016 a převzalo ji též několik dalších informačních portálů; dne 22. 11. 2016 o tom informovala i Česká televize v programu ČT24, napsáno a natočeno bylo více reportáží. Informační povinnost tedy byla splněna.

14. Žalobce byl o provedeném dokazování přípisem ze dne 24. 6. 2020 informován a byl mu poskytnut prostor pro vyjádření. Dne 9. 7. 2020 žalobce předložil listinu „Poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb.“, vydanou dne 19. 6. 2020 Městskou policií Slavkov u Brna na žádost subjektu Mobilita 2014 z. s., v níž jsou uvedeny odpovědi na sedm dotazů, pod bodem 1. pak s následujícím obsahem: *„Měřicí zařízení obsluhuje MP, která validuje přestupky, ověřování v centrálním registru vozidel a vygenerování výzvy (oznámení podezření ze spáchání přestupku) se vytváří automaticky.“* Z této listiny žalobce dovozoval, že k měření nedocházelo bez obsluhy, což je podmínkou projednání přestupku dle § 125f odst. 2 písm. a) ve spojení s § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu. Následně bylo vydáno rozhodnutí o přestupku a k odvolání žalobce napadené rozhodnutí.
15. Soud ve věci nařídil jednání na den 30. 9. 2022. K němu se žalobce bez omluvy nedostavil, bylo tedy jednáno v jeho nepřítomnosti. Zástupkyně žalovaného pouze odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí a vyjádření k žalobě. Po rekapitulaci správního a soudního spisu bylo doplněno dokazování jednak listinami, na něž odkazoval žalobce ve svém odvolání (informace MVČR na žádost o poskytnutí statistických údajů o činnosti obecní policie ze dne 21. 7. 2020, mj. ve Slavkově u Brna) a jednak soudem vyžádaným vyjádřením MP Slavkov u Brna ze dne 26. 9. 2022, zaslanými statistickými údaji o překročení nejvyšší dovolené nebo povolené rychlosti za rok 2019 a zaslaným stanoviskem MP Slavkov u Brna ze dne 9. 5. 2022 (určeným Krajskému ředitelství JmK).
16. Pro účely ověření či vyvrácení skutečnosti, že byla naplněna zákonná podmínka zveřejnění informace o zřízení automatického technického systému za účelem měření rychlosti vozidel na ulici Čsl. Červeného kříže ve Slavkově u Brna pak soud doplnil dokazování čtením listin zaslaných na výzvu soudu správními orgány, a sice printscreenem Slavkovského zpravodaje ze dne 21. 12. 2016, v němž byla o umístění silničního radaru veřejnost informována, včetně vysvětlení způsobu měření v daném úseku, jakož i tištěnou verzí Slavkovského zpravodaje s obsahově shodnou informací na s. 3. Zástupkyně žalovaného se k doplněným důkazům vyjádřit nechtěla.

V. Posouzení věci krajským soudem

17. Při splnění podmínek řízení soud přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházejícího jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.
18. Žaloba není důvodná.
19. Soud se nejprve zabýval namítanou nepřezkoumatelností napadeného rozhodnutí, kterou žalobce spatřoval v nedostatku důvodů napadeného rozhodnutí, a to jednak ve vztahu k námitce, že v posuzované věci nebyla rychlost vozidla měřena prostřednictvím

automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích, a dále v tom, že nebyl proveden důkaz svědeckou výpovědí strážnice Městské policie Slavkov, Mgr. F.

20. Podle ustálené judikatury lze rozhodnutí správního orgánu považovat za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů tehdy, že úvahy správního orgánu nemají oporu v provedeném dokazování nebo bez náležitého odůvodnění nereflektují námitky účastníka řízení, popř. je bez dalšího označují za mylné či vyvrácené (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005 - 44). V tomto ohledu je třeba zohlednit, že správní řízení tvoří dohromady jeden funkční celek, což znamená, že otázku přezkoumatelnosti prvostupňového a napadeného rozhodnutí je nutné hodnotit v jejich vzájemné souvislosti (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2013, č. j. 4 As 10/2012-48). Současné není povinností správních orgánů reagovat na každou dílčí námitku účastníka řízení, pakliže se výslovně nebo implicitně (např. preferencí jiné skutkové verze) vyjádří k obsahu a smyslu jím uplatněné argumentace (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2017, č. j. 1 As 252/2016 - 48).
21. Prvostupňový správní orgán se k námitkám žalobce zabýval otázkou, zda došlo ke správnému zjištění rychlosti vozidla, tj. zde pomocí automatického technického systému. Jeho úvahy, že měření bylo provedeno správně, tj. že prostřednictvím rychloměru určeného k úsekovému měření došlo u předmětného vozidla k překročení nejvyšší povolené rychlosti v obci (při započtení toleranční odchylky měření) o 12 km/hod, přitom mají jednoznačnou oporu v provedeném dokazování a soud se ztotožňuje se správními orgány, že žalobce do závěru o správnosti a řádnosti měření nevnesl důvodné pochybnosti.
22. Žalobce s odkazem na reakci Městské policie Slavkov u Brna na žádost o informace dovozuje, že silniční rychloměr nelze považovat za automatický technický systém, neboť jej policie „obsluhuje“. Z této reakce nicméně rozhodně nelze dovozovat, jak bylo uvedeno již v odůvodnění rozhodnutí o přestupku, že by strážníci obecní policie rychlost vozidel měřili přímo, nikoli pomocí automatického technického systému. Žalobci bylo srozumitelně vysvětleno na příměru s automatickým kávovarem, že je nutná určitá „obsluha“ automatického technického systému, jímž je silniční rychloměr použitého typu. Jako zcela srozumitelné lze pak hodnotit vysvětlení, že *„silniční rychloměr zaznamená fotodokumentaci o přestupku, avšak MP tento přestupek musí zkontrolovat, ověřit vozidlo v centrálním registru a oznámit podezření ze spáchání přestupku správnímu orgánu“*. Tak tomu bylo i v řešené věci, přičemž jak vyplývá z odpovědí v žalobcem odkazované listině, *„zaznamenané jsou pouze přestupky u vozidel, které překročí určitý nastavený limit“*. Vozidlo, jehož byl žalobce provozovatelem, překročilo v místě měření nastavený limit (mj. i nastavení tohoto limitu lze vnímat jako „obsluhu“ měřicího zařízení), silniční radar proto toto zjištění automaticky (tj. bez nutnosti dalších úkonů ze strany policie) zaznamenal a následně došlo k přípravě a předání tohoto zjištění (zde již opět ze strany k tomu příslušných orgánů policie) do přestupkového řízení.
23. Lze tedy potvrdit, že silniční rychloměr typu SYDO Traffic Velocity, výrobní číslo GEMVEL0037, byl úsekovým rychloměrem, který byl jako stanovené měřidlo ověřen a v době změření vozidla žalobce měl požadované metrologické vlastnosti, resp. že právě tímto měřidlem byla rychlost vozidla žalobce změřena; to bezpečně potvrzuje sada důkazů založená ve správním spise. Žalobcem poukazovaná skutečnost, že policie toto měřidlo určitým způsobem obsluhuje, tato zjištění důvodně nezpochybňuje, neboť v rozhodnutí o přestupku, na jehož odůvodnění žalovaný v napadeném rozhodnutí odkázal, bylo žalobci

vysvětleno, v čem tato obsluha spočívá, resp. že touto obsluhou není nikterak zasahováno do „automatiky“ použitého silničního radaru. Jak ostatně uvedl Krajský soud v Brně již v rozsudku ze dne 29. 9. 2016, č. j. 31 A 3/2015 – 37, na nějž ostatně oba účastníci řízení odkazovali, *„skutečnost...že předmětný rychloměr obsluha nastaví, ustaví do správné polohy, vybírá měřicí stanoviště apod. je pro způsob měření (automatický nebo manuální režim) absolutně irelevantní (...). Jinak by za automatizovaný technický prostředek bylo možno ad absurdum považovat pouze takový rychloměr, který se sám nastaví, ustaví do správné polohy a dokonce si vybere samostatně měřicí stanoviště, což ani při současném technologickém pokroku není reálně představitelné. (...) Jediným dělicím kritériem je režim měření, tedy automatický, kdy jsou snímána veškerá projíždějící vozidla a zaznamenávána jejich rychlost, a manuální, kdy výběr měřeného vozu a měření rychlosti provádí obsluha rychloměru“*. Poukazoval-li žalobce na metodiku Ministerstva dopravy (metodický pokyn č. 25/2014-160-OST MDČR), žalobcem citovaný úryvek (týkající se měřicího zařízení typu Ramer) je s tímto dělicím kritériem zcela v souladu.

24. Ani ve vztahu k neprovedenému důkazu svědeckou výpovědí strážnice Mgr. F. nelze napadené rozhodnutí, ve spojení s rozhodnutím o přestupku, považovat za nepřezkoumatelné. Prvostupňový správní orgán zcela srozumitelně a logicky vysvětlil, proč by provádění tohoto důkazu bylo nadbytečné, a sice primárně z toho důvodu, že rychlost vozidle byla pomocí silničního radaru změřena automaticky, nikoli manuálně. Mgr. F. byla t. č. velitelkou městské policie Slavkov u Brna, proto byla uvedena na listině oznamující prvostupňovému správnímu orgánu podezření ze spáchání přestupku z této pozice uvedena. Pokud zde nebyly důvodné pochybnosti o tom, že se skutek stal, resp. jakým způsobem došlo k jeho zjištění, nebylo na místě výslech této osoby provádět, neboť by to bylo nehospodárné a zbytečné.
25. Stejně lze hodnotit i žalobcem vytýkané neprovedení tohoto výslechu za účelem zjištění, že oznámení o podezření ze spáchání přestupku skutečně učinil k tomu příslušný orgán. Prvostupňový orgán i žalovaný v tomto ohledu odkázali na § 73 zákona o odpovědnosti za přestupky (nikoli zákona o silničním provozu, jak je zřejmým omylem chybně uvedeno v rozhodnutí o přestupku), který vymezuje postup před samotným zahájením přestupkového řízení. K tomu je nicméně nutno podotknout, že zákon o obecní policii obsahuje zvláštní právní úpravu oznamovací povinnosti, která byla v tomto případě plněna právě ve spise založeným oznámením o podezření ze spáchání přestupku. Podle § 10 odst. 2 zákona o obecní policii platí, že *strážník je povinen oznámit příslušnému orgánu podezření, že byl spáchán přestupek, jehož projednání patří do působnosti tohoto orgánu*. Toto oznámení musí být doloženo důvody nebo důkazy, o něž se podezření opírá (§ 10 odst. 3 téhož zákona). Městská policie Slavkov u Brna oznámila přestupek zcela v intencích tohoto zákonného ustanovení.
26. Pokud prvostupňový správní orgán žalobci v odůvodnění rozhodnutí o přestupku vysvětlil, že se jedná o výsledek činnosti obecní policie, neboť oznámení o podezření ze spáchání přestupku ve jsou předávána interním systémem, do kterého nemá nikdo jiný přístup, jedná se o vysvětlení dostačující. Žalobce neposkytl přesvědčivá tvrzení ani nepředložil důkazy, které by důvodně zpochybňovaly tuto skutečnost, tj. že oznámení o podezření ze spáchání přestupku, včetně související dokumentace, provedl k tomu příslušný policejní orgán. Je nicméně pravdou, že v rámci svého odvolání žalobce odkázal na veřejně přístupné statistické údaje o činnosti mj. Městské policie Slavkov u Brna, na jejichž podkladě dovozoval, že v roce 2019 Městská policie Slavkov u Brna nečinila žádné

oznámení podle § 10 odst. 2 zákona o obecní policii. Žalovanému pak oprávněně vytýkal, že se s touto jeho odvolací námitkou v napadeném rozhodnutí nevypořádal, a že neprovedl dokazování těmito statistickými údaji. Soud proto za účelem vyjasnění této otázky požádal o součinnost Městskou policii Slavkov u Brna a dokazování doplnil (srov. § 77 odst. 2 s. ř. s.), a to jednak statistickými údaji poskytnutými Ministerstvem vnitra na žádost o informace ze dne 21. 7. 2020, a dále vyjádřením Městské policie Slavkov u Brna ze dne 26. 9. 2022, jakož i stanoviskem Městské policie Slavkov u Brna ze dne 9. 5. 2022. Potřeba doplnění dokazování v tomto směru totiž vyplynula ze správního spisu.

27. Z doplněného dokazování vyplynulo zejména následující: Dokumentace zasláná Městskou policií Slavkov u Brna bezpečně potvrzuje jednak skutečnost, že úsekové měření ve městě Slavkov u Brna na ulici Čsl. Červeného kříže bylo spuštěno již v roce 2017, a že i v roce 2019 měření probíhalo, přičemž v květnu 2019 bylo oznámeno 1637 přestupků týkající se překročení nejvyšší dovolené nebo povolené rychlosti. Jedním z těchto oznámení bylo i oznámení o podezření ze spáchání přestupku v případě vozidla, jehož provozovatelem byl žalobce. Při existenci rozporu mezi zjištěnými statistickými údaji vyhodnotil soud statistiky zveřejněné Ministerstvem vnitra, na něž poukazoval žalobce, jako neúplné, resp. zcela zjevně neodpovídající skutečnosti. Učinil tak jednak s ohledem na zjištění, že úsekové měření v daném místě probíhá stejným způsobem již od roku 2017 (ke zveřejnění této informace viz níže), a dále s odkazem na statistické údaje získané přímo od orgánu, který je za dané období zpracovává.
28. Podle § 79a zákona o silničním provozu je za účelem zvýšení bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích policie a obecní policie oprávněna měřit rychlost vozidel. *Obecní policie tuto činnost vykonává výhradně na místech určených policií, přitom postupuje v součinnosti s policií.* Soud neměl na podkladě správního spisu pochybnosti o tom, že rychlost vozidla v posuzované věci změřila právě obecní policie, tj. Městská policie Slavkov u Brna, a to na místě určeném Policií ČR (stanovisko Policie ČR ze dne 12. 8. 2018). Pochybnosti žalobce, že by snad měření prováděl subjekt, který k tomu není příslušný, snad rozptýlilo též vyjádření Městské policie Slavkov u Brna, jež si soud pro účely řízení v této věci vyžádal (byť primárně pro vysvětlení nesouladu poukazovaných statistických údajů se skutečností). Námitka žalobce, že by právě v jeho případě Městská policie Slavkov u Brna oznámení o podezření ze spáchání přestupku příslušnému správnímu orgánu nezaslala, resp. že by snad tento úkon učinil zcela odlišný subjekt, je tedy nedůvodná.
29. K námitce žalobce týkající se (ne)zveřejnění informace o umístění radaru soud zjistil, že správní spis neobsahuje důkaz o tom, že informace o umístění radaru jakožto stálého automatického systému byla zveřejněna v souladu s § 24b odst. 2 zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii. Správní orgány námitku žalobce o nezveřejnění této informace vypořádaly pomocí odkazů na veřejné zdroje, které splnění informační povinnosti mají prokazovat. Tyto zdroje informací však soud nemohl ze spisového materiálu ověřit, neboť nejsou jeho součástí. Soud proto přípisem ze dne 26. 7. 2022 vyzval žalovaného, resp. prvostupňový orgán, k předložení důkazu o skutečnosti, že ke dni spáchání přestupku byla splněna zákonná podmínka zveřejnění informace o zřízení automatického technického systému za účelem měření rychlosti vozidel na ulici Čsl. Červeného kříže, Slavkov u Brna.
30. Dne 2. 8. 2022 žalovaný zaslal printscreen Slavkovského zpravodaje ze dne 21. 12. 2016, v němž byla o umístění silničního radaru veřejnost informována, včetně vysvětlení způsobu měření v daném úseku (u silnice I/50 na příjezdu a výjezdu ze Slavkova u Brna). Soud následně obdržel též tištěnou verzi Slavkovského zpravodaje s obsahově shodnou

informací na s. 3. Soud proto těmito listinami doplnil dokazování (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 5. 2017, č. j. 10 As 24/2015 – 71). Vedle toho rovněž prvostupňový správní orgán soudu v podání ze dne 11. 8. 2022 sdělil, že v době spuštění úsekového měření byla tato informace zveřejněna též na webových stránkách města, kde je dosud dostupná, a doplnil, že v současné době jsou stále informace o úsekových měřeních a kamerovém systému provozovaných městem Slavkov u Brna přehledně dostupné na webových stránkách města Slavkov u Brna.

31. Z provedeného dokazování vyplynulo, že informace o umístění radaru v daném úseku byla uveřejněna dříve, než došlo k přestupkovému jednání řidiče vozidla žalobce, a žalobce se tak mohl s touto informací, stejně jako ostatní veřejnost, seznámit. Zákon nestanoví konkrétní formu uveřejnění informace o prováděném měření. Za dostatečné a vhodné lze považovat uveřejnění této informace např. na internetových stránkách obce (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 12. 2019, č. j. 9 As 280/2019-41), uveřejnění této informace ve Slavkovském zpravodaji, který je místní veřejnosti dobře znám a je v lokalitě k dispozici zdarma a veřejně dostupný též dálkovým přístupem, je rovněž zcela dostačující. Požadavek na uveřejnění informace o umístění stacionárního radaru proto lze považovat za naplněný. Dokazování obsahem internetových stránek, na nichž je tato informace rovněž dostupná¹, již soud pro nadbytečnost neprováděl.

VI. Závěr a náklady řízení

32. Soud neshledal důvody, pro které by bylo na místě žalobě vyhovět, a proto žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
33. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 s.ř.s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec jeho obvyklé úřední činnosti nevznikly, náhrada nákladů řízení mu tudíž přiznána nebyla (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014 – 47).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno dne 30. září 2022

Mgr. et Mgr. Lenka Bahýřová, Ph.D., v.r.
samosoudkyně

¹ Např. v podobě reportáže ze dne 22. 11. 2016 <<https://ct24.ceskatelevize.cz/regiony/1962196-slavkov-u-brna-si-zmeri-rychle-ridice-pokud-nezpomalidostanou-pokutu>>, či informace ze dne 18. 8. 2017 <<https://www.slavkov.cz/usekove-mereni-na-prijezdu-do-slavkova-funguje-ridici-citelne-zpomalili/>>.

